

Evangelhia zilei de duminică: Să ne convertim în fiecare zi

Comentariu pentru a III-a Duminică din Postul Mare (Ciclul C). „Stăpâne, mai lasă-l și anul acesta pentru ca să-l sap de jur împrejur și să-i pun gunoi. Poate va face fructe la anul. Dacă nu, îl vei tăia”. Acest Post poate fi „încă un an” pe care Domnul ni-l oferă pentru a ne converti inimile.

Evangelhie (Lc 13,1-9)

În același timp, au venit unii care i-au povestit despre galileenii al căror sânge Pilat îl amestecase cu cel al jertfelor lor.

El le-a răspuns: „Credeti voi că acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți galileeni pentru că au suferit aceasta? Vă spun, nicidecum! Dar dacă nu vă convertiți, cu toții veți pieri la fel.

Sau credeți că cei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloe și i-a ucis erau mai vinovați decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim? Vă spun, nicidecum! Dar dacă nu vă convertiți, cu toții veți pieri la fel”.

Apoi le-a spus această parabolă: „Un om a plantat un smochin în via sa și a venit să caute fructe în el, dar nu a găsit și i-a spus viticultorului: «Iată, sunt trei ani de când vin să caut fructe în smochinul acesta, dar nu găsesc. Așadar, taie-l! De ce să mai

secătuiască pământul?» Acesta i-a răspuns: «Stăpâne, mai lasă-l și anul acesta pentru ca să-l sap de jur împrejur și să-i pun gunoi. Poate va face fructe la anul. Dacă nu, îl vei tăia»”.

Comentariu la Evanghelie

Așa cum se întâmplă adesea în conversațiile de familie sau între prieteni, și Isus, împreună cu ucenicii săi, discutau despre evenimentele zilei. În acest fragment evanghelic sunt menționate două întâmplări care îi șocaseră pe locuitorii Ierusalimului: reprimarea sângeroasă a unei revolte de către trupele lui Pilat, soldată cu moartea unor galileeni veniți la templu să aducă jertfe Domnului, și tragedia prăbușirii unui turn în Siloam, care a îngropat sub dărâmături optsprezece

persoane (Lc 13,1-5). Pe străzi circulau tot felul de interpretări, mai ales că existao credință populară adânc înrădăcinată conform căreia suferința era o pedeapsă divină pentru păcate ascunse.

Isus respinge această idee și arată că nu are sens să căutăm vinovați printre victime. În schimb, astfel de evenimente tragice ar trebui să ne îndemne la reflecție. Viața omului este fragilă, iar moartea poate veni pe neașteptate, chiar și pentru cei în plină sănătate. Cei care nu își pun niciodată întrebarea dacă trăiesc în conformitate cu voința lui Dumnezeu și nu simt nevoia unei schimbări riscă să fie luați prin surprindere, fără timp de pocăință. Violența bruscă, accidentele sau dezastrelle naturale sunt semnale de alarmă care trezesc conștiința amorțită a celor ce trăiesc ca și cum Dumnezeu nu ar exista și îi cheamă la convertire, la regândirea vieții lor.

Cei care, cu inimă smerită, se străduiesc să învingă păcatul nu doar că scapă de cea mai gravă consecință a răului – moartea veșnică –, ci contribuie și la construirea unei lumi mai bune. Aceasta este singura atitudine înțeleaptă și responsabilă pentru a preveni adevăratele nenorociri.

Probabil că, în fața acestor tragedii, unii au răsuflat ușurați gândindu-se: „Eu fac totul bine, sunt în siguranță”. Din păcate, această reacție este foarte actuală. De câte ori nu auzim personalități celebre – din muzică, cinematografie sau politică – plângându-se de starea lumii și de problemele societății, dar afirmând, atunci când sunt întrebați, că „nu au nimic de regretat”?

Învățătura lui Isus este clară: El ne cheamă la schimbarea inimii, la o convertire profundă, renunțând la complicitatea cu răul și la

justificările ipocrite, pentru a urma cu hotărâre calea Evangheliei.

Mesajul său nu este doar pentru cei care trăiesc departe de Dumnezeu, ci și, mai ales, pentru cei care se consideră credincioși practicanți și nu simt nevoia unei transformări interioare. Parabola smochinului neroditor este adresată tuturor celor care se simt confortabil în via Domnului, dar nu aduc roade (Lc 13,6-9). Dacă Domnul ne-ar chema acum la El, am merge bucuroși, cu mâinile pline de roadele faptelor bune? Suntem împliniți de faptele iubirii sau egoismul și lipsa noastră de generozitate ne împiedică să-I oferim ceea ce așteaptă de la noi?

Dumnezeu este răbdător, dar sterilitatea sufletească nu trebuie să continue. Viticultorul din parabolă cere încă un an înainte ca smochinul să fie tăiat, oferindu-i o ultimă șansă. Acest Post poate fi acel „încă un an” pe care Domnul ni-l oferă pentru a

face schimbarea pe care o așteaptă de la noi. Așa cum spune Papa Francisc: „Niciodată nu este prea târziu pentru a ne converti, niciodată! Până în ultimul moment: răbdarea lui Dumnezeu ne așteaptă. (...) Nu este niciodată prea târziu pentru convertire, dar este urgent, este acum! Să începem astăzi” ^[1].

^[1] Francisc, Angelus 28.II.2016.

Francisco Varo

.....

pdf | document generat automat din
<https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-sa-ne-convertim-in-fiecare-zi/> (10.08.2025)